

OPINIÓ

TBROSA@ELPUNTAVUI.CAT / @TONIBROSA

- 2 octubre 2026 2.00 h

LLETRA PETITA

2

De Llívia a Perpinyà

TONI BROSA -

TBROSA@ELPUNTAVUI.CAT /
@TONIBROSA

Hi ha qui veu les institucions catalanes com l'expressió d'un dret legítim i propi i hi ha qui les veu com una concessió de l'Estat espanyol a Catalunya. És qüestió del relat històric oficial que t'imposen i del marc mental que assumeixes

d'ofici. L'exregidora dels comuns a Barcelona i ara tertuliana, Janet Sanz, n'és un bon exemple quan equipara Ceuta i Melilla amb Llívia, dient que són "anomalies", perquè "Ceuta i Melilla són al Marroc i Llívia és a França". Visca l'autoanomenada *esquerra catalana*, que ho qüestiona tot menys el mapa polític i la legitimitat que se li suposa al mapa, als estats que el dibuixen i als individus que l'han perpetrat. Ceuta i Melilla són en-

**“L'anomalia
no és que
Llívia estigui
a França,
com diu
Janet Sanz,
sinó que
Catalunya
estigui
partida pel
joc de trons
dels reis de
França i
Castella**

clavaments d'origen colonial, d'acord, però Llívia és una altra cosa, és el testimoni de la conspiració de dues monarquies, la francesa i la castellana, per guanyar poder, emportar-se el botí i simplificar el mapa, a costa dels catalans. A Felip IV, li sobrava la sobirania catalanoaragonesa, les seves Constitucions, el seu model pactista i confederal, la seva llengua. La guerra dels Segadors i la dècada llarga de separació catalana liderada per Pau Claris (1640-1652) li van servir d'excusa per imposar la seva força. I després va comprar la pau amb França, a canvi d'entregar a Lluís XIV la seva filla Maria Teresa d'Àustria, tot el Rosselló i 33 pobles de la Cerdanya. El Tractat dels Pirineus (1659) no ens va prendre Llívia, perquè era només una vila, però sí Banyuls, Enveig, Font-romeu, Ceret, Prada, Perpinyà, Cotlliure, Elna..., va dividir els catalans i, pocs anys més tard, entre 1705 i 1714, el mateix Lluís XIV i el seu net, Felip V, van completar la feina, esborrant Catalunya del mapa polític i liquidant el seu model i institucions. Pel mateix dret de conquesta que mesos més tard van desnonar vora 5.000 barcelonins i els van obligar a enderrocar les seves cases (1.200 habitatges) per fer lloc i construir la Ciutadella, símbol i garant d'aquest domini militar. Tant de bo Catalunya, el seu futur i el seu progrés no hagin de dependre mai de la rebel·lia i l'inconformisme en la defensa del país d'aquesta *esquerra catalana* que tan cò-

moda està en l'*statu quo* borbònic.